

Och kära mina hovmän (Hertig Silverdal)

Folksong - ballad

- 1 "Och kä-ra mi - na hov-män, I stil-len e - dert lag, och kä-ra mi - na
2 Och Sil-ver-dal han klap-par up - på den mör-ka grav, och Sil-ver-dal han
3 "Vem är det som mig väc-ker allt un-der tun-gan jord? vem är det som mig
4 "Jag vill er e - ej väc-ka, ej o - o - ro - a må, jag vill er e - ej
5 "En ko - o - nun - ga - dot - ter, och hen-ne skall du få, en ko - o - nun - ga -
6 "Med di - ig skall du fö - ra det rö - ö - da gull - band, med di - ig skall du
7 Och Sil-ver-dal han sad - la - de sin gån - ga - re grå, och Sil-ver-dal han

- hov-män, I stil-len e - dert lag, Tills jag får gå till kyr-kan och
klap - par up - på den mör-ka grav, och dä - är - ur så fick han ut-
väc - ker allt un - der tun - gan jord? Att jag ej här får vi - la med
väc - ka, ej o - o - ro - a må, blott att jag nu får ve - ta var
- dot - ter, och hen - ne skall du få, men hen - ne skall du sö - ka i
fö - ra det rö - ö - da gull - band, och de - et skall du gi - va prin-
sad - la - de sin gån - ga - re grå, så ri - der han då strax bo - ort

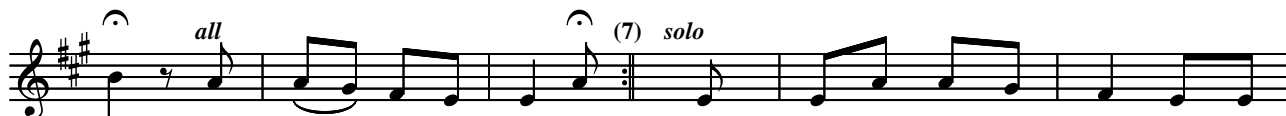
- väc - ka upp min far." Min sorg fal-ler vi-da. 8 Och nä - är som de
- av sin fa - der svar: Min sorg fal-ler vi-da. 9 "Och hö-ren, i vall-
fre - ed och med ro?" Min sorg fal-ler vi-da. 10 "Det är väl in - get
bru - ud jag skall få?" Min sorg fal-ler vi-da. 11 Herr Sil-ver - dal han
tven-ne lån - ga år." Min sorg fal-ler vi-da. 12 "Be - håll-len de gull-
- se - es-san i hand." Min sorg fal-ler vi-da. 13 "När jag blir kung och
a - av si - in gård. Min sorg fal-ler vi-da. 14 "Vi ä - ro ej vall-

- å - ren fram - li - dit bå - da tu, och nä - är som de å - ren fram-
- gos-sar, vad jag er spör-ja må: och hö-ren, i vall - gos - sar, vad
land, det är ba - ra en stor ö, det är väl in - get land, det är
ta - ger gull - rin - gar av sin hand, Herr Sil-ver - dal han ta - ger gull-
- rin - gar, de pry - da e - der hand, be - håll - len de gull - rin - gar, de
her - re allt up - på den - na ö, när jag blir kung och her - re allt
- gos - sar, fast e - der tyc - kes så, vi ä - ro ej vall - gos - sar, fast

- li - dit bå - da tu, så möt - te han en gång de - e vall - gos - sar
jag er spör - ja må: vad är det för ett land, som jag kommen är up -
ba - ra en stor ö, där un - ga Her - tig Silver - dal skall få sin fäs - te -
- rin - gar av sin hand, och dem vill han gi - va de vall - gos - sar i
- pry - da e - der hand, väl vi - sa vi er vägen u - tan gull ut - i
up - på den - na ö, så sko - len i bli - va mi - na rid - da - re
e - der tyc - kes så, vi ä - ro små Guds änglar un - der him - me - len

sj. Min sorg fal - ler vi - da. 15 Herr Sil - ver - dal han rider up - på
- på?" Min sorg fal - ler vi - da. 16 "Och hö - ö - ren min jung - fru, vad
- mö." Min sorg fal - ler vi - da. 17 "Och in - te ja - ag vill det, och
hand. Min sorg fal - ler vi - da. 18 Herr Sil - ver - dal tog fram de - et
hand." Min sorg fal - ler vi - da. 19 Prin - ses - san hon tog ban - det av
skön." Min sorg fal - ler vi - da.
blå." Min sorg fal - ler vi - da.

ko - o - nun - gens gård, Herr Sil - ver - dal han rider up - på ko - o - nun - gens gård, och
jag er sä - ga må: och hö - ö - ren min jung - fru, vad jag er sä - ga må: Och
in - te jag det får, och in - te ja - ag vill det, och in - te jag det får, min
rö - ö - da gull - band, Herr Sil - ver - dal tog fram de - et rö - ö - da gull - band, så
Si - il - ver - dals hand: prin - ses - san hon tog ban - det av Si - il - ver - dals hand: "Här -

ko - nun - gens dot - ter för ho - nom u - te står. Min sorg fal - ler vi - da.
vil - jen I - I bli - va min äk - ta ge - mål?" Min sorg fal - ler vi - da.
fa - der mig bort - lo - vat när jag var tu år." Min sorg fal - ler vi - da.
giver han det ban - det ut - i prin - ses - sans hand. Min sorg fal - ler vi - da.
- ef - ter vi kny - ta ett bätt - re kär - leks - band!" Min sorg fal - ler vi - da.